

Nota de la *Plataforma Església per un treball decent* en ocasió del Dia Internacional dels Treballadors 2020

ÉS URGENT IMPLEMENTAR UN INGRÉS MÍNIM GARANTIT DINS UN PROGRAMA QUE INTEGRI TOTES LES POLÍTIQUES SOCIALS

Arribem enguany a la celebració del Dia Internacional dels Treballadors en mig d'una pandèmia d'abast mundial, que genera un impacte social i econòmic devastador, amb efectes molt greus sobre milions de treballadors i treballadores, sobretot per als que desenvolupen treballs menys qualificats o precaris.

Amb l'esperança que puguem superar aviat aquesta malaltia, escau anar pensant en com fer front a les seves conseqüències. En aquest sentit, creiem que el pensament social de l'Església ofereix una perspectiva que pot ser de gran ajut.

Els poders públics han d'aprovar polítiques socials i econòmiques de la màxima potència possible que contribueixen a la protecció dels drets de totes les persones afectades i a la reactivació econòmica.

Entre d'altres, creiem que cal posar en marxa amb urgència totes les normes i instruments que assegurin un **ingrés mínim garantit** per a totes les persones que no disposin d'ingressos suficients, que ajudi a mantenir la convivència social i recuperi l'economia. La qüestió és evidentment molt complexa. La diversitat territorial, amb experiències a diversos territoris com és el cas de Catalunya amb la Renda Garantida de Ciutadania han de ser tingudes en compte a l'hora d'articular un ingrés mínim garantit que doni cobertura a totes les persones en el conjunt l'Estat.

Atès que persones i famílies desprotegides necessiten uns ingressos mínims per poder viure amb dignitat, cal que les autoritats públiques els hi proporcionin a través de prestacions públiques adequades. Molts dirigents polítics de diferents tendències ideològiques ho han reconegut, com també hi ha fet diverses referències el mateix Papa Francesc. Com que no hi ha gaires experiències de situacions d'urgència similars, allò que s'acordi demanarà coratge i s'haurà de fer "ad experimentum". Els pressupostos de cada any ho podran anar ajustant, perquè esperant trobar la fórmula perfecta, hi ha el perill de perdre el tren.

Així mateix, tal i com reclamen altres organitzacions i col·lectius, són necessàries altres mesures molt importants per garantir els drets d'alguns col·lectius que es troben particularment desprotegits. Entre d'altres, la prestació d'atur per les persones treballadores de la llar, el reconeixement social del treball a la llar i de les cures, així com la regularització extraordinària i urgent dels treballadors i treballadores de nacionalitat estrangera en situació d'irregularitat administrativa, que els deixa en una circumstància especialment vulnerable.

Més enllà de les polítiques públiques, estem convençuts que la recuperació de l'economia productiva demanarà un esforç gran d'entesa entre treballadors i empresaris, els quals, en aquestes circumstàncies excepcionals, hauran d'acordar moltes coses per poder tornar progressivament a la normalitat en la mesura que es vagi controlant la malaltia.

Els invents d'enginyeria financera i els paradisos fiscals han d'ésser cosa d'un passat a superar. Tampoc no són acceptables ERTOS fraudulents. Tothom ha d'afrontar la seves responsabilitats i assumir una necessària i fraternal justícia social.

La dramàtica situació que es viu pot voler justificar actuacions rígides de l'Estat, sense respectar la necessària diversitat. Cal recordar que l'economia necessita de la iniciativa privada i del control públic, sempre d'acord amb el principi de subsidiarietat. Els ajuts i subvencions que arribaran de la Unió europea s'hauran d'administrar amb gran responsabilitat i transparència. Malauradament hi ha encara entre nosaltres els qui intenten d'aprofitar-se sense justificació, perjudicant greument el conjunt de la nostra societat i el crèdit que necessitem a nivell internacional.

En qualsevol cas, la crisi que vivim ens ha situat com a societat davant d'un repte enorme i, a la vegada, d'una nova oportunitat: avançar junts cap a un nou model econòmic i social centrat en la persona, que garanteixi el dret a un treball digne i decent per tothom, o subsidiàriament uns ingressos mínims per atendre les necessitats bàsiques, en el marc d'una ecologia integral. Com diu el papa Francesc, cal «*construir altres maneres d'entendre l'economia i el progrés, per a combatre la cultura del descart, per a donar veu als qui no la tenen, per a proposar nous estils de vida. Mentre el nostre sistema econòmic i social produeixi una sola víctima i hi hagi una sola persona descartada, no hi haurà una festa de fraternitat universal.*»

Barcelona, 1 de maig de 2020

l'església defensa un #treballdecent
www.treballdecent.cat

Plataforma Església pel Treball Decent: Càritas diocesana de Barcelona, Cristianisme i Justícia, Justícia i Pau, Secretariat diocesà de Pastoral Obrera (JOC, MIJAC, ACO, GOAC), Delegació diocesana de Pastoral Social, Fundació ASCA-Acció Solidària Contra l'Atur, Mans Unides, SEDASE-Seminari Doctrina i Acció Social de l'Església, URC-Unió de Religiosos i Religioses de Catalunya, Secretariat diocesà de Missions

**Nota de la *Plataforma Església per un treball decent* con ocasió del
Día Internacional de los y las Trabajadoras 2020**

**ES URGENTE IMPLEMENTAR UN INGRESO MÍNIMO GARANTIZADO EN
UN PROGRAMA QUE INTEGRE TODAS LAS POLÍTICAS SOCIALES**

Este año llegamos a la celebración del Día Internacional de las Trabajadoras y los Trabajadores en medio de una pandemia mundial, que genera un impacto social y económico devastador, con efectos muy graves sobre millones de trabajadores, sobre todo para los que realizan Trabajos menos cualificados o precarios.

Con la esperanza que podamos superar pronto esta enfermedad, toca ir pensando en cómo afrontar sus consecuencias. En este sentido, creemos que el pensamiento social de la Iglesia ofrece una perspectiva que puede ser de gran ayuda.

Los poderes públicos tienen que aprobar políticas sociales y económicas de la máxima potencia posible que contribuyan a la protección de los derechos de todas las personas afectadas y a la reactivación económica.

Entre otras, creemos que hay que poner en marcha con urgencia todas las normas e instrumentos que aseguren un **ingreso mínimo garantizado** para todas las personas que no disponen de ingresos suficientes, que ayude a mantener la convivencia social y recupere la economía. La cuestión es evidentemente muy compleja. La diversidad territorial, con experiencias en diversos territorios como en Cataluña, con la Renta Garantizada de Ciudadanía, tiene que ser tenida en cuenta a la hora de articular un ingreso mínimo garantizado que dé cobertura a todas las personas en el conjunto del Estado.

Puesto que las personas y familias desprotegidas necesitan unos ingresos mínimos para poder vivir con dignidad, las autoridades públicas tienen que proporcionárselas a través de prestaciones públicas adecuadas. Muchos dirigentes políticos de diferentes tendencias ideológicas lo han reconocido, como también ha hecho diversas referencias el mismo Papa Francisco. Como no hay demasiadas experiencias de situaciones similares de urgencia, lo que se acuerde pedirá coraje y se tendrá que hacer “ad experimentum”. Los presupuestos de cada año podrán ir ajustándose, porque esperar a encontrar la fórmula perfecta, conlleva el peligro de perder el tren.

Igualmente, tal y como reclaman otras organizaciones y colectivos, son necesarias otras medidas muy importantes para garantizar los derechos de algunos colectivos que se encuentran particularmente desprotegidos. Entre otras, la prestación de paro para las personas trabajadoras del hogar, el reconocimiento social del trabajo del hogar y de cuidados, así como la regularización extraordinaria y urgente de los trabajadores y trabajadoras de nacionalidad extranjera en situación de irregularidad administrativa, que los deja en una circunstancia especialmente vulnerable.

Más allá de las políticas públicas, estamos convencidos que la recuperación de la economía productiva pedirá un gran esfuerzo de entendimiento entre trabajadores y empresarios, los cuales, en estas circunstancias excepcionales, tendrán que acordar muchas cosas para poder volver progresivamente a la normalidad, en la medida que se vaya controlando la enfermedad.

Los inventos de ingeniería financiera y los paraísos fiscales tienen que ser cosa de un pasado a superar. Tampoco son aceptables ERTE's fraudulentos. Todos tenemos que afrontar nuestras responsabilidades y asumir una necesaria y fraternal justicia social.

La dramática situación que vivimos puede querer justificar actuaciones rígidas del Estado, sin respetar la necesaria diversidad. Hay que recordar que la economía necesita de la iniciativa privada y del control público, siempre de acuerdo con el principio de subsidiariedad. Las ayudas y subvenciones que llegaran de la Unión Europea se tendrán que administrar con gran responsabilidad y transparencia. Desgraciadamente siempre hay quien intenta aprovecharse sin justificación, perjudicando gravemente al conjunto de la sociedad y al crédito que necesitamos a nivel internacional.

En cualquier caso, la crisis que vivimos nos ha situado como sociedad delante de un reto enorme y, a la vez, de una nueva oportunidad: avanzar juntos hacia un nuevo modelo económico y social centrado en la persona, que garantice el derecho a un trabajo decente y digno para todos, o subsidiariamente a unos ingresos mínimos para atender las necesidades básicas, en el marco de una ecología integral. Como dice el papa Francisco, hace falta "construir otras maneras de entender la economía y el progreso, para combatir la cultura del descarte, para dar voz a los que no la tienen, para proponer nuevos estilos de vida. Mientras nuestro sistema económico y social produzca una sola víctima y haya una sola persona descartada, no habrá una fiesta de fraternidad universal."

Barcelona, 1 de maig de 2020

l'església defensa un #treballdecent
www.treballdecent.cat

Plataforma Església pel Treball Decent: Càritas diocesana de Barcelona, Cristianisme i Justícia, Justícia i Pau, Secretariat diocesà de Pastoral Obrera (JOC, MIJAC, ACO, GOAC), Delegació diocesana de Pastoral Social, Fundació ASCA-Acció Solidària Contra l'Atur, Mans Unides, SEDASE-Seminari Doctrina i Acció Social de l'Església, URC-Unió de Religiosos i Religioses de Catalunya, Secretariat diocesà de Missions

